Br. 5. U Zagrebu, 1. svibnja 1890. Tečaj XVI.

Seoski Gospodar.

List za pouku hrvatskim seljakom u gospodarstvu.

Ovaj list izilazi prvi dan svakoga mjeseca, te mu je godišnja ciena 50 novč., koji neka se šalju odpravničtvu »Gospodarskoga lista« u Zagrebu. Svi dopisi za ovaj list imadu se dostavljati glavnomu suradniku Dragutinu Stražimiru, župniku na dolnjoj Zelini, pošta sv. Ivan Zelina.

Gospodarske radnje u mjesecu svibnju.

„Kad na Filipovo kiša se spusti —
Klasje bit će puno i kukuruz gusti."
Nar. rieč.

Kuća i dvorište. Premiešaj žito u žitnicah, te pazi da ti se u njem nezalegu žižki i lepirice. Priredjuj potrebno orudje za nastajuću kositbu. Očisti sjenike; u parmah da ti sieno od tla ne stuhne ili ne opljesnivi, pomeći na tlo drveće, nanj nešto slame, pak to tako udesi, da spoda medju tlom i tom naslažinom uzmogne strujiti (propuhavati) zrak. Počima se popravljanje sgrada. Prekapaj kupove mješanca gnoja, te ga polievaj gnojnicom.

Pivnica. Pazi na vino, koje počima po drugi put vreti. Na lagve nastavi vreljače, ili stavi na otvoren vranj (piljku) toliko pamuka, da dobro prilegne na otvor. Kad što je potrebno, da u čvrsto zasumporen lagav pretočiš vino, i to tada, kad počme odviše burno kipiti, da mu obustaviš žestoko vrenje.

Staja. Hrani krave zelenom krmom, s početka primješavaj nešto i suhe krme, pak pazi, da se koje blažče ne napuhne od djetele. Telad za prigoj hrani samom suhom krmom, najbolje dobrim sienom. Za prijazna vremena peri i striži ovce, da bude čista vuna. Drugdje gospodari ob ovo doba strižu takodjer i rogato blago, navlastito odviše kosmato, pak bolje uspjeva te je po tom i zdra[illegible]je.

Voćnjak i vrt. Tamani gusjenice i hrušte. Zavezi ili omoti na opitomljenih voćkah imadu se ponešto popustiti i odmotat, da ne zasiecaju u drvo, a mladice privezuj za kolac ili prutić, što si ga zdola privezao na stablo, koje si uciepio. Otrgavaj potiske iliti divlje mladice na stablu; za suše pako zalievaj jur presadjene mlade voćke. Šljive, trešnje i druge

koštaste voćke pitome se i oplemenjuju pupovanjem, to jest ulaganjem pupova u koru.

Okapaj, plievi i zalievaj povrtelje. Presadjuj biljke raznog zeljiva, kao što su kelj, koraba i rani kupus. Sij salatu i rotkvicu, navlastito ljetnu. Sadi razne vrsti grah, bob i ugorke (krastavce). Isto tako sadi i dinje, osobito ako si blizu kakva varoša.

Polje i sjenokoša. Dovršuje se sjetva ječma, konoplje, repe, buraka i kasnog krumpira. Sjetva kukuruza dovršuje se do 15. Sije se proso, heljda i ljetne uljevite rastline. Okapaj rani krumpir i burak. Kosi djetelu ili raž za zelenu krmu.

Toga mjeseca mora prestati navodnjivanje sjenokoša, samo za velike suše bit će probitačno toliko napustiti vode u jarčiće, da po njih romoni (posve polako teče) da ne povehne trava. Koncem mjeseca počima prva košnja ranih trokosnih livada.

Vinograd. Brani vinograd od mraza kadjenjem (dimljenjem) i drugimi načini, pogibelj od pozebe traje do 15. Do početka mjeseca imala se dokončati prašitba, a početi prekop koncem mjeseca. Čim se balci razviju, te se mogu razaznavati prvi zametci grozdovni, počima plievljenje ili obtrgavanje jalovih mladica. Na ozeblom čokoću treba samo po 2 najviše 3 mladice ostavljati za prigoj, i to što niže, da se čokot snizi, da ne bude kao drvo; nizki trs jači je od pozebe i bolje, sladje groždje radja. Tuste mladice treba privezati. Nastavljaj ciepljenje čokota. Presadjuj rešnjake ili odmah u nov vinograd na redove ili u lozište.

Pčelinjak. Radost su pčelaru prvi rojevi. Ako li se ne će koji pčelac rojiti, a ti mu podmetni ili nadometni prazan vienac (podlog ili nadlog).

Gojitba svilaca. Početkom mjeseca, koj dan prije nego što počmu tjerati dudovi, treba na topla mjesta staviti jaja, da se legu gusjenice od svilca.

Šuma i lov. Nastavlja se guljenje lika od brestova, lipâ i vezovine za porabu u vinogradu. — Progoni mlade lisice i grabežljive ptice, navlastito jastrebe kokošare; ostale pako ptice, navlastito ptice pjevačice čuvaj i štiti, jer se ptice ponajviše hrane raznimi crvi, gusjenicami, bubami i muhami, po tom nam čiste zrak, polja, sjenokoše, vinograde, voćnjake i šume, te tim neizmjernu korist čine gospodaru. („Hladan svibanj obećaje puno siena i slame.“ P. gatnja.)

Recimo i opet koju o sjetvi i gojitbi krmiva bilja.

Gospodari! imajte na umu: da gdje je puno krme, može se hraniti puno stoke, a od stoke bit će dosta gnoja, bit će dovoljno kruha (hleba) i novaca. „A tko ne će dobra kruha i

novaca.“ Ta za novci i bogci mrmljaju — kako se kaže, a kako da novca ne žele potrebni i mučeni gospodari poljodjelci?

Držimo se zato prvih rieči gore napisane rečenice, te skrbimo ponajprije za puno krme, i to dobre, pićne krme, ostalo će tako rekuć po sebi redom sliediti i doći. Ne dajmo, da nam ono malo stoke, što je imamo, još od gladi pati i gine, bar ne sada ljeti — na goloj paši, već skrbimo za zelenu krmu, da svako blažče do sitosti nahraniti uzmognemo u staji. Dapače nastojmo, da nam još i preostane zelena krmiva za sušitbu, da je spremimo za zimu. Ja se ove godine jako bojim suše, bit će pomanjkanje krme. A što onda u zimi, jao i pomagaj! Kukavno blago će skapati.

Zato počmimo odmah ovaj mjesec sijati različitu smies, sijmo odmah početkom mjeseca, te nastavimo sjetvu u stanovitom razdobju vremena od 14 do 14 dana, da nam ne uzmanjka zelene krme do kasnije jeseni. Navlastito treba, da to odmah rade, koji ne posijaše dosta djetele.

Okanimo se jednom grdna ubitačna po nas negospodarstva. Ne ostavljajmo neke oranice da puste stoje za tobožnju (ele kukavnu) pašu, ili na tako zvanom divjem ugaru. Sve neka ide vremenom pod plug. Od svake ma i puste oranice plaća se porez. Ne mogu duljiti radi malona prostora u listu, da iztaknem veliku korist sjetve krmivih trava i u pogledu poboljšanja mekote, već ću samo reći, što se tečajem ljeta može sve sijati, pa da se to i sije.

Čim je jače na gnojnoj snazi koje zemljište, tim će biti bujnija na njemu krma; čim se gušće sije za pokos, tim bolja zelena krma.

Za krmivo mogu se sijati svake vrsti plodine, ili svaka vrst o sebi t. j. na pose, ili više njih pomješano skupa. Smies se izplaća najbolje, smiesnu krmu voli stoka jesti, te je i hranivija.

Pomješano se mogu sijati: kukuruz, poljski grašak i zob; ili kukuruz, helda i grahorica; ili grahorica, zob i kukuruz; ili proso, helda i kukuruz i t. d. što čovjek lakše smogne, to može sijati. Glavno je pri tom, da bude zemljište u dobroj gnojnoj snagi, da se dobro pripravi, da se gusto posije, te da se odmah iza sjetve suho povalja oranica, ili kada nikne usjev.

Od bujna dobra porastka takove sjetve bit će i ta znamenita korist po gospodara, što će se mekota znatno poboljšati, te na istoj svaki zimski usjev dobro napredovati.

Prema tomu, neka svatko nastoji, da ima neprekidno do jeseni vazda dosta zelene krme, da se uzmogne stoka u jutro, o podne i na večer svaki dan dobro nahraniti. Omladina na prigoj ostavljena će se onda očigledice zdravo i krepko u uzrastu razvijati; a dojne krave dati će obilje mlieka. Tako će se tek gospodar dovinuti prave koristi.

Ovomu naputku pridajem pripomenak: tko hoće da ima izdašne zelene i suhe krme, za dvo- ili višegodišnju košnju, a da ne mora svaki čas gore navedene mješavine sijati, neka sije različite trave sa djetelom po-

mješano. Kako se to radi, pročitaj si o tom članak: „Sjetva trava sa djetelom“, što je prošle godine u ovom listu u brojevih 8. i 9. na strani 63. i 72. napisan.

Pečenice buče (tikvanje, bundeve).

Naši seoski gospodari ponešto sade pečenice buče u kukuruz, ili medju krmu, ali ne toliko, koliko zaslužuje ta koristna plodina. Ponajviše je tomu krivo, što pastiri brzo zanjuše kada gdje koja pečenica malko otvrdne, te ju ukradu. To dakako čovjeku dozlogrdi, pa voli ne saditi ih za druge. Takvim tatbinam moglo bi se još najprije na put stati, da svaki gospodar sadi pečenice koliko mu treba za kuću, jer kako rekoh ona je vrlo koristna i hraniva.

U Ugarskoj imade, navlastito u Novogradskoj županiji i čitavih obćina, gdje seljaci sade tih pećenica buča toliko, da se mogu kroz cielu zimu prehraniti, a djeca vole je jesti od koruna, te da su i zdravija od te hrane, nego jeduć korun. Pećenice buče pripravljaju se za hranu na različiti način. Jedu se pećene, pećene su osobito slastne. Miešaju se u brašno za kruh, na dva diela brašna metne se sa ribanih pećenica dio, te se umiesi i kruh peće, po čem se dosta brašna prištedi. Sribana pećenica ukuhava se u mlieko poput kaše, ili u vodu, pa se malko zamasti. Neki kod nas obične tako zvane svinjske buče tako zakuhavaju za hranu. Nebi li bolje bilo da se ima pećenica? Dapače i kod gospodskoga stola tamo u onih krajevih nude se pećene pećenice na komadiće porezane za juhom, ili se zarezci pomeću oko govedine, ili se načini od njih tako zvani močnjak (pireja),* te pomeće oko govedine, što se baš slastno do zalogaja potroši. Od pećenica dade se i pekmez načiniti, koji se dade duže vremena čuvati. I kao liek valja pećena proti želudačnom kataru (hunjavki), ako se topla po više puta jede. — Sve ovo dovoljno pokazuje, koli su koristne pečenice buče. Zato treba da se više sade, treba da se pametnije goje, da se mogu kroz cielu zimu imati.

Oko sadbe i odgojivanja te vrsti bučâ, ne ima mnogo posla. Ljubi plodno i dovoljno rahlo tlo, kao i obična naša svinjska tikvanja. Sade se medju korun i kukuruz ili na pose. Gdje je prilike, vrlo je dobro, da se pokraj plota sade, jer se rado penju, te su onda osobito dobre; zato im neki podmetaju šibarje ili ljestve, da se ljepše razvijaju. Tko hoće, da dobije deblje buče, valja ostaviti na rožgju samo po dvie, ostale za netke odkidati. Kada se roždje uzpinje, porastu buče doduše nešto manje, ali tim su vrstnije i tečnije. Sade se koščice onda, kad se sadi korun i kukuruz, a spremaju se u jeseni kada podpuno dozriju. Čim su zrelije i tvrdje kore,

* Pire kod nas prave u svakoj seoskoj kući od koruna ili buča, ali se taj pire u narodu zove močnjak, koji se takodjer kuha od brašna te zamasti.

tim će se duže držati, i tim su tečnije. Kad dozriele prkose ponešto i mrazu, nu jači im škodi, ter ranije trunu. Kada se buče spremaju, treba ih s početka pometati na suho zračno mjesto, potle da ne pomrznu spremi ih u suhe pivnice ili komore, gdje ne mrzne, a mogu se ukopati duboko u sieno u štaglju ili staji, da ne pomrznu. Na taj način mogu se uzdržati i rabiti cielu zimu. — Što nije za hranu ljudem, mezgrovina i koštice, to se pohrani životinji, skuha se svinjam.

Navedena ovdje u hvalu buči pećenici može i moralo bi potaknuti svakoga seoskoga gospodara, da čim više sadi tih buča, mnoga sirotinja nebi gladi trpjela, da ih ima. Dapače i gospoda ladanjska bi morala to učiniti. A da bude gojitba sjegurna od tatova, treba podieliti čim više sjemena medju seoske gospodare, da se gojitba pečenice posve udomi, i da je ima dosta svaka seoska kuća. — Ja sam neke godine nabavio za 5 for. koštica od više vrsti tih buča, jer ih i sam rado jedem, pa podielio medju sav moj okoliš, stotinu seljakâ sam njima nadjelio. Žalibože uspjeh toj žrtvi nije bio nikakav. Sve su buče deriščad pastiri pokrali. Dapače dvie mi ukraše izpred nosa iz bašće, a čuvao sam je kao zenicu oka, ali postadoše žrtvom lakomosti, Možda nije svagdje tako, pa će se dati s veseljem uspješno gojiti. Bog dao!

Protimba proti različitim svinjskim bolestim.

Za ljetno doba, za sparnih dana različite bolesti spopadaju svinje, s kojih hametice crkavaju. Navlastito toli opasna gronica (zadavica), bedrenica, zobničavost, trihine. Proti tim bolestim i mnogim drugim dokazalo se i izkusilo, da treba svinjam svaki tjedan dva puta po jednu šaku dobra pepela (što ga dobivamo od drveta ložeći peći ili štednjak) podavati pomiešano u hranu. Osim toga, neka imadu svinje u kotcu vazda takodjer dosta drvena ugljena, da ga po volji jedu. Dapače dobar je drveni ugalj i nešto ilovice zemlje. Tko svojim svinjam kako rekosmo podaje često nekoliko šaka pepela, obranit će ih od tih bolesti, te će ujedno vazda rado jesti. Ne samo očuvat će se od gronice nego i od bedrenice, i drugih bolesti. Dapače i od samih tih bolesti, kad napadnu na svinje, mogu se time izliečiti.

Napose još koju o gronici. Ova se bolest poznaje: svinjče težko diše, počesto kašljuca, hriplje, te vrlo mučno guta hranu i pilo. Većinom mu oteče manje više glava i vrat, te mu je s upale vruć. Svinjče se drži postrance, jezik plazi, koji je takodjer upaljen.

Čim zamjetiš bolest, odmah načini pomast ili melem od gorušice (muštarde) sa jakim octom. Uzmi naime za šaku tučene gorušice te pridav octa načini žitku pomast poput blata, pomast namaži na canjak, ovini oko vrata bolestniku te priveži. Za napitak podaj mu razriedjenoga vodom kiseloga mlieka razmutiv u njemu za žlicu sumpornog cvieta. Pošto bolest

ne traje duže od 3 dana, a svinjče na to parne, to treba odmah čim se bolest opazi tako uraditi.

Uz to bit će dobro, da se svinjčetu krv pusti, ili izpod jezika, da mu se komadičak repa odreže ili uha zarežu. — Neki rabe ovaj liek uzme 15 grama salpetra i 60 gr. gorke soli (Glauberove) što se u vodi raztopi te svinjčetu 2—3 sata podaje po 1 žlicu. Ako je svinjče zapečeno, onda ga treba i klištiriti. Bolest ta se u obće težko lieči, zato za vrućine i sparine treba svinje zaklanjati da su u hladovini, te paziti da se ne prehlade. Svinjče kad je vruće, a naglo popuhne bridki merzal vjetar, odmah se nahladi.

Ovce i gusjenice.

Pišu njemačke gospodarske novine P. L., da su ovce zator gusjenicam. Gusjenice ne podnose duhu od izparivanja ovčjega, pa kada se utjeraju u voćnjak, gusjenice se omamljuju te hametom padaju s drveća, s puštajući se na svoje niti, gdje se onda pogaziti mogu, a dielom ih i ovce papci sgnječu. U Njemačkoj u nekih okolicah gdje drže ovaca, imade uviek dosta voća, kao u Thürinskoj okolici. Stari švaba voćar kaže: „gdje ovce planduju pod voćkama, ima i voća". — Nebi li to pokušali naši voćari gdje ima ovaca. Gusjenice glavonja ili gubar zvane već se poleglo na milijarde. Tko će ih uništiti? kad im se gnjezda nisu mogla utamaniti!

A kupusišta da se obrane od gusjenica kupusnjaka, neka se dosta konoplje posije oko kupusišta, kada se biljke presadjuju. Kada se pojave leptiri kupusnjaci, onda razcvate i konoplja, pa oštrinom svoje duhe tjera leptire, jer duhe konopljene podnositi ne mogu. To se izkustvom dokazalo u predjelih, gdje se goji konoplja, da nestaje gusjenica kupusnjaka.

Odgovor na upit g. J. u Koprivnici. Na jednoj rali možete dobiti djetelinjeg sjemena 168 do 336 kila, prema tomu kakvo je zemljište, kako se nâgodi, i kako se spremi. U loše tlo se ni ne seje djetela. Šteta bi bilo za sjeme. A zrnja u dobro razvitoj glavici može biti 100—130 zrna. — Ja bih vam svjetovao, da si nabavite knjigu „Ratarstvo za puk", ima je sv. Jeronimsko družtvo jošte u zalihi, a stoji samo 20 novč. Ili si nabavite „Uputu u ratarstvo i gospodarstvo" što ju izdala v. kr. zemaljska vlada. Stojat će 2 for. 50 novč. Obe knjige vrlo su potrebne svakomu gospodaru.

Članovi

koji su uplatili prinos i to u gospodarskoj podružnici.

Jaska. Za god. 1890.: Boričević Mato, Bakšić Ivan, Bakšić Slavko, Bakšić Miko Pavlov, Batušić Petar, Bakšić Ivan br. 25., Bašić Stjepan, Borković Ivača Tomo,

Banković Stanko, Bereček Janko, Bereček Grga, Bubanović Petar, Borković Murat Bara, Bereček Ferdo, Ćalović Petar, Čorak Luka, Cvetić Stjepan, Ferkonja Petar, Galović Tomo, Gregurić Janko, Gugec Petar, Godrijan Marko, Hočevar Ivan, Hervoj Mijo ml., Ivančić Janko Pavlovian, Ivančić Janko Plešivica, Juriček Mijo, Jagnić Stevo ml., Juras Tomo, Kišan Miko kb. 6., Kičan Miko kb. 11., Kofrin Josip, Krčmar Stjepan, Klopović Ivan, Kelečić Juro, Kofrin Ivo ml., Kelečić Mijo, Kofrin Pavel, Kofrin Janko, Kelečić Imbro, Kuhanić Marko, Kunović Ivan, Kunović Joso, Kos Josip ml., Kapitan Ivan, Lukšić Miko, Lukina Josip, Lukina Miko, Lacković Juro, Lacković Pavo, Lacković Franjo, Mrakužić Pavo, Merherr Franjo, Milaković Janko, Martinković Imbro ml., Medur Franjo st., Mišić Franjo, Malešić Ignac, Novaković Franjo, Nežić Mirko, Novosel Stjepan, Nevosel Mijo, Nežić Juro, Paulić Dragutin, Pavlaković Miko kbr. 13., Pavlaković Miko kb. 120., Pavlaković Luka, Puc Naco, Panković Marko, Pšeničnik Antun, Rendulić Ivan, Repar Mio, Rubinić Petar, Rožić Petar, Ribarić Horvat Mijo, Repar Franjo, Rubes Juro, Radaković Tomo, Rožić Juro, Skupnjak Vid, Šegudović Janko, Šoštarić Miko, Štefković Mijo, Skupnjak Janko, Šimanović Josip, Šimanović Dragutin, Skupnjak Mato, Šalić Pero, Starešinić Stevo, Smetko Ivo ml., Štefković Petar, Skvarač Mijo, Skvorc Ivan, Volarić Juro, Vitković Mijo, Valenteković Stevo, Valečić Juro, Vrabec Janko, Vučinić Mijo, Zaić Mato. — Za god. 1889.: Kofrin Pavel, Puc Naco, Skupnjak Vid, Smetko Ivo ml.

Križ vojni. Za god. 1889.: Kapelac Mio, Kovačević Dane, Rac Milan, Markes Blaž, Drk Mio, Turković Mato, Jajčan Franjo, Ištuk Andro, Gjukec Anton, Melinec Andro, Šaran Imbro, Dabac Mio, Dabac Grga, Bradić Adam, Starčević Miško, Dabac Majo, Vukonić Mato, Dorešić Jabob, Švec Stevo, Cimas Štefo ml., Momčilović Stevo, Petković Mato, Bunjevac Jakob, Jambrušić Milan, Herendić Luka, Radujković Jovo, Brnjanac Simo, Rotković Franjo, Raosovac Nikola, Marčinić Josip, Zebić Gjuro, Ivanušević Pavao, Savić Simo ml., Savić Sava, Andrišek Stjepan, Šimatović Nikola, Mikeška Pavao, Muževič Gjuro, Bogdanović Pavel, Bogdanović Jovo, Nikola Kukić kbr. 8., Kovačević Dane, Drk Mio, Malinović Blaž, Tarnik Gjuro ml., Gjermek Josip, Gjermek Nikola, Nemet Mio, Jajčan Franjo, Pendelić Nikola, Milošević Gjuro, Živković Blagoja, Šaran Imbro, Vlahović Mato, Petković Mato, Predrag Andro, Nikola Kukić kbr. 8, Galović Mio, Turković Nikola, Mladen Ivan, Mladen Mio, Mladen Tomo, Mladen Josip, Koren Vid, Vučinovac Franjo, Kljaić Jovo, Živković Pajo, Vuksančić Vaso, Glavičić Jozo, Jajčan Jozo, Škuljec Tomo, Vincek Mio, Markes Blaž, Löwy Ignjac, Rujevčić Josip st., Cetinja Josip, Posezi Bartol, Petričević Franjo, Kapelac Miško, Pazdrian Ivan, Gjukea Antun, Fugaš Štefo, Badalić Anton, Grubačević Samoilo, Kunek Stevan kbr. 5., Kranjčec Tomo, Jušić Mato, Sadak Imbro, Venturin Ivo, Rižebek Franjo, Kozjak Jakob, Crnko Imbro, Haleuš Ivo, Jušić Imbro, Iverović Tomo, Prprek Ivo, Barbarić Gjuro, Franković Josip, Franković Gabro, Milisavčić Nikola, Pantelić Danilo, Ivanušić Marko, Šišur Uomo, Posavac Blaž, Švaljug Mato, Trauta Ivan, Kranjčec Mato, Grubešić Nikola veliki, Marković Ivo, Pavleković pl. Franjo. — Za god. 1888.: Momčilović Stevo, Marčinić Josip, Zebić Fjuro, Savić Simo ml., Vuksančić Vaso, Grubačević Samoilo, Kozjak Jakob, Haleu Ivo, Ivanušić Marko, Kranjčec Mato, Marković Ivo, Pavleković pl. Franjo. — Za god. 1887.: Zebić Gjuro, Vuksančić Vaso, Ivanušić Marko. — Za god. 1886.: Ivanušić Marko. — Za god. 1890.: Mijo Špoljarac, Gjuro Meštrović, Medven Franjo, Rovišan Gjuro, Rujevčić Nikola, Matković Gjuro kb. 44., Ivan Klečka, Martinić Tomo, Mohaček Franjo, Klipl Johan, Burnjeković Pajo, Patak Anton, Babić Imbro, Poldrugač Andro, Huzjak Ivo, Kapljan Milan, Cepetić Josip, Kosić Tomo, Špoljarac Andro, Šustek Ignjac, Lenardić Mio, Rac udova Jula,

Antolić Stevo, Bezuk Franjo kbr. 103., Bezuk Franjo kbr. 101., Bezuk Andro, Bašagić Timotija, Kosak Dragutin, Malinović Gjuro, Vučić Andro, Jenčik Drag., Human Venzl, Adamec Ivan, Pantlik Martin, Brcković Mato, Brajnić Simo, Rujevčić Josip ml. kb. 68., Rujevčić Lovro, Rujevčić Štefo, [Rovišan Vid, Bradić Josip, Grubačević Samoilo, Brajnić Josip, Valentić Mato, Petković Luka, Šimatović Nikola, Hösl Dragutin, Peter Franjo, Mikeška Pavao, Balta Tomo, Vacek Josip, Posezi Bartol, Magdić Tomo, Papić Mato, Papić Stefan, Škrtanec Imbro, Petričević Franjo, Matković Gjuro kbr. 4., Matković Štefo, Koletić Mato, Abbé Antun, Bradić Vaso, Kubek Mato, Pantlik Benjanin, Dekanić Josip, Pavleković Jakov, Crvenić Franjica, Šumelić Tomo, Turković Mato, Tučković Franjo, Bradić Nikola, Radošević Ivo, Badalić Mato, Badalić Anton, Gjukec pl. Ivan, Gjukec Marija, Kunek Stevan kb. 5., Kavur Miško, Mihaljević Stevo, Tučkorić Josip, Posavac Josip, Radanović Luka, Vincek Stevo, Radanović Karlo, Posavac Anton, Mileusnić Simo, Novačić Ivo, Tkalčević Marko, Vuković Mio, Radotić Petar, Rasovac Pajo, Škopac Bartol, Martinčević Ivo, Martinčević Tomo, Paranos Mato, Slujanac Ivo, Vučinovac Franjo, Albet Grga, Huzjak Tomo, Tranta Ivan, Kranjčec Tomo, Tudović Josip, Šukelj Stevo, Krujević Gjuro, Jušić Mato, Vučić Mio, Pilipić Petar, Blažek Anton, Blažek Stevan, Klauda Vojtjeh, Maudjelt Franjo, Stehlio Peregrin, Štroinajder Dragutin, Krljevac Imbro, Mujnić Štefan, Lončarić Ivo, Dluk Petar, Klobučar Anton, Latečki Ivan, Franković Mirko, Tomazet Jos., Šilhovi Mato, Klempera Jozo, Novotny Ignjac, Dobrinović Ivo, Harapin Ivo, Pavleković Andrija, Pavleković Petar, Mesaroš Janko, Škornjak Filip, Melinec Andrija, Mileusnić Jovo, Mileusnić Stevo, Tkalčević Ivan, Belošević Marija, Ferberuš Gjuro, Ivančan Luka, Ivančan Stevo, Marković Pave, Bumba Ivan, Turković Luka.

Zlatar. Za god. 1887. i 1888.: Kovačić Janko, Jureković Tomo Lobor. — Za god. 1885. i 1880.: Topolovec Leopold, Jureković Tomo Lobor, Kutnjak Lacko Zlatar. Za god. 1889.: Jančić Ivo, Popović Vilko, Kamenjak Vjekoslav, Leitner Samuel, Rusan Ivan, Sinković Josip, Sever Mato, Sever Ivan, Sakalec Stjepan, Slakan Autun, Sremec Andro, Štahan Vjekoslav, Štahan Blaž, Škec Franjo, Šturlan Ivan, Sokol Valent, Sente pl. Janko, Kovačić Mirko, Kovačić Mato, Lisak Stjepan, Matura Ivan, Matko Ivan, Mikulec Jakob, Mahalec Mato, Martinec Jakob, Novosel Štef, Orsag Franjo, Papek Andro, Posarić Josip, Lisak Juraj. — Za god. 1890.: Kovačić Štef, Kurtanjek Franjo, Lisak Andro, Lisac Josip, Ljubić Josip, Levkuš Blaž, Mikulec Jura, Orsag Gjuro, Pozaić Petar, Pavelić Tomo, Posarić Mio kb. 48, Putak Jakob, Levkuš Franjo, Belošević pl. Hinko, Blučić Janko, Dović Pavel, Gajski Janko Bistrica, Gajski Janko Stubica dol., Grubina Janko, Gašpar Vid, Horvatić Petar, Habek Josip, Jakuš Štef, Kušek Ivo, Klarić Janko, Mokosek Valent, Pavlaković Vinko, Pale Andro, Župančić Fran, Posavec Franjo, Hruškar Petar, Valjak Pavao, Vella Franjo, Mangetić Luka, Mucko Mio, Kralj Ante, Kralj Josip, Lavoger Vilko, Jungwirt Edo, Pažur Josip, Zagorec Josip, Razum Fabijan, Spevec Petar, Skozrit Štef, Švenda Ante, Štabek Adam, Sviben Mato, Dlesk Adam, Galić Štef, Mihalek Bolto, Vudjan Mio. — Za god. 1889.: Boroša Juraj, Bundak Ivo, Cebacy Franjo, Drvar Mirko, Drobec Josip, Ferenčak Franjo, Futivić Ante, Glojnarić Albert, Grandavec Franjo, Hoić Švolck Juro, Herceg Josip, Herceg Martin, Juriša Tomo, Kovačić Štef, Katić Vjekoslav, Kapec Kralj Martin. Za god. 1888.: Boroša Juraj.

Izkaz uplate prinosa članova za I. razred nalazi se u „Gosp. listu“.

---

laje hrv.-slav. gospod. družtvo. Uredjuje u ime upravlj. odbora gospodarskoga družtva
Fran Kuralt. Tiska Dragutin Albrecht.